

[La República Llibre IV Part 1](#)

Llibre IV

L'Estat és un de sol i els magistrats han de tenir cura de que creixi el màxim possible però sense de deixar de ser un de sol, això faria que l'estat fos dèbil i perdés la unió que li és necessària.

En relació amb l'**educació**, Plató creu que una bona educació és sinònim d'un bon caràcter, per això, no es pot modificar l'educació inicial (que ell abans havia plantejat), no en la música ni en la gimnàstica. Els jocs dels nens també han d'ésser vigilats estrictament per tal que s'eduquin en la disciplina. Les normes que els nens han de complir en tot moment són: estar callats davant els ancians, aixecar-se quan aquests es presenten, cedir-los el lloc d'honor, respectar els seus pares, conservar la manera de vestir, de tallar-se el cabell i el calçat i també tot allò que té relació amb tenir cura del cos.

L'**Estat** es caracteritza per tenir tres virtuts que li són pròpies i que ha de complir, aquestes es troben, cada una, en un nivell social i la més alta es crea a partir de la unió de les tres classes socials de la república. La **prudència** és la virtut dels governants i els filòsofs, que es caracteritzen per la seva racionalitat i per això hauran de governar l'Estat. La **valentia** es pròpia dels guerrers, que tenen la força que permet que la república perduri. La **temprança** és l'harmonia que es basa en el fet que l'Estat sigui amo de si mateix perquè hi mana la part superior (magistrats). La **justícia** es basa en el fet que cadascú fa el que ha de fer, cosa que només és possible si existeix un poble (raça de ferro i bronze) que accepti la protecció dels guerrers i el liderat dels magistrats. Per tal que aquests conceptes s'entenguin millor, Plató compara l'home amb l'Estat per tal de poder-hi trobar també la justícia, seguint el mateix esquema que amb l'Estat. L'ànima és posseïdora de la **raó** i és la característica pròpia dels magistrats, que els permet manar. L'**apetit sensitiu** és el que té el poble, que desitja estar protegit pels guerrers i necessita un govern. El **valor**, que és propi dels guerrers, empeny a obeir la raó, per tant, amb això s'explica l'obediència per part dels guerrers als magistrats (raó).

A les **dones**, durant l'etapa d'aprenentatge, se les tractarà igual que als homes i tindran la mateixa educació en la música i la gimnàstica. Les dones també podran tenir la capacitat suficient per a guardar l'Estat si tenen valor i, a més, es dediquen a la filosofia. Així com els guerrers i protectors de l'Estat són superiors a la resta d'homes, les seves dones (que també tindran capacitat per a guardar l'Estat), seran superiors a les altres dones. Elles han d'abandonar els seus vestits, participar amb els seus marits en els treballs de la guerra i tots els que exigeixi l'Estat. Les dones dels guerrers seran comuns a tots ells, cap d'elles viurà en particular amb un d'ells, els fills seran comuns i els pares no coneixeran els seus fills ni els fills els seus pares. Viuran junts homes i dones, en grups segons el seu caràcter (escollits pels magistrats), no tindran res en propietat i es trobaran freqüentment a llocs com el gimnàs. S'han de formar matrimonis per tal d'evitar el desordre i s'ha d'intentar que siguin els més avantatjosos per a l'Estat, per això cal que els magistrats estudiïn els individus i els separin en superiors i inferiors; els primers hauran de tenir relacions molt freqüentment, en canvi, s'ha d'evitar que els inferiors tinguin relacions. S'han de criar només els fills dels individus superiors perquè sinó el ramat degeneraria, però aquestes mesures només les poden conèixer els magistrats, perquè sinó es podrien causar molts problemes. Es fan festes on els magistrats decideixen quantes són les parelles que participen per tal de restablir els valors inicials a la república (quant a població), per no fer l'Estat ni massa petit ni massa gran. Els matrimonis s'han de fer a sorts de cara als ciutadans, encara que en realitat estan controlats pels magistrats. Els joves que hagin fet un bon paper a la guerra

o en altres afers, tenen el premi de veure més freqüentment les dones, per tal que l'Estat sigui en gran part poblat per ells.

Els nens, just després d'haver nascut, estaran en mans d'homes o de dones, o grups de dones i homes reunits, encarregats comunament d'educar-los. En canvi, els fills dels millors ciutadans seran confiats a les institutries que viuran separatament de la ciutat. Els fills dels ciutadans i els que pateixen alguna deformitat, seran ocultats a un lloc que estarà prohibit desvetllar.

[La República. Llibre IV Part 2](#)

Les **dones** podran tenir fills des dels 20 fins als 40 anys i els **homes** que hagin passat el primer foc de la joventut fins als 45 anys. Tots aquells ciutadans que tinguin fills abans o després d'aquesta edat seran declarats culpable d'injustícia i sacrilegi . Igualment, seran tractats aquells homes que tinguin fills amb dones amb les quals els magistrats no els han permès mantenir relacions. Després de passar la seva edat per tenir fills, tant home o dona es podran unir amb qui vulguin menys amb els seus familiars, si en aquestes relacions tenen un fill, l'hauran d'abandonar, perquè l'Estat no s'encarregarà d'alimentar-lo. Per saber qui són els familiars, contaràn 3 mesos entre els quals van néixer o van tenir un fill i consideraran les persones nascudes en aquest període com a germans o fills i la resta dels descendents, com a familiars seus, també.

S'anomenaran als **magistrats salvadors i defensors** i ells anomenaran al **poble subministrador del seu salari i del seu aliment**. Els magistrats es tractaran entre ells com a membres d'una mateixa família, igualment faran els ciutadans, que participaran en comú dels interessos de cada particular.

Tot serà comú entre homes i dones en tot allò relacionat amb l'educació, els fills i la guarda de l'Estat, aniran junts a la guerra i compartiran les vigílies i la caça. Portaran a la guerra als fills més forts aquells qui la puguin suportar, però només a aquelles guerres en les quals tinguin grans possibilitats de guanyar, per tal de no posar-los en perill.

Qualsevol **guardià** que entregui les armes i abandoni, serà relegat a la condició d'artesà, Qui caigui viu en mans de l'enemic s'entregat a ell, Qui s'hagi distingit pel seu valor, serà coronat pels guerrers joves i els fills, li donaran la mà i li faran una abraçada. Els qui morin amb les armes a la mà, seran considerats membres de la raça d'or i se'ls hi donarà culte com a homes superiors i divins. No s'ha de cremar ni devastar el territori grec, sinó que s'han de prendre tots els grans i fruits de l'any. Qualsevol enfrontament entre territoris grecs es considerarà com a discòrdia i no com a guerra.

Aquells que governin l'Estat han d'ésser **filòsofs**, ja que l'autoritat pública i la filosofia es troben unides al mateix subjecte. El filòsof estima la filosofia com a un tot, té un desig insaciable d'aprendre, són els filòsofs qui desitgen contemplar la veritat.